

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

993

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mire Kovačić, predsjednice vijeća, mr. sc. Ivice Kujundžića i Eveline Čolović Tomić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja MOL Hungarian Oil & Gas Public Limited Company, Október huszonharmadika utca 18, Budimpešta, Mađarska, koje zastupaju punomoćnici Tomislav Tus i Martina Prpić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Žurić i partneri d.o.o., Ivana Lučića 2a, Zagreb, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, Miramarska 24b, Zagreb, klasa: UP/I-041-02/11-01/4, urbroj: 326-321-11-2 od 18. svibnja 2011., radi izvanrednog nadzora nad trgovanjem dionicom, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 31. ožujka 2015.

presudio je

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Točkom 1. izreke osporenog rješenja utvrđuje se da je tužitelj manipulirao tržištem protivno zabrani iz članka 465. Zakona o tržištu kapitala na način da je Općom ponudom za kupnju dionica izdavatelja INA d.d. objavljenom dana 15. prosinca 2010. i kasnije putem medija, širilo informacije koje daju lažne i obmanjujuće signale u pogledu cilja namjeravanog stjecanja dionica izdavatelja INA– industrija nafte d.d. znajući da su iste informacije lažne i obmanjujuće. Točkom 2. izreke osporenog rješenja nalaže se Zagrebačkoj burzi d.d., I. Lučića 2a, Zagreb, da bez odgode objavi ovo rješenje na svojim internetskim stranicama. Točkom 3. određeno je da će se to rješenje objaviti na internetskim stranicama Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga. Točkom 4. određeno je da će se isto rješenje objaviti u »Narodnim novinama«, dok je točkom 5. izreke određeno da se dostava tog rješenja tužitelju izvrši javnom objavom tog rješenja na internetskoj stranici Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, pri čemu se dostava smatra obavljenom istekom osmog dana od dana javne objave.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u bitnome navodi da je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga nepravilno primijenila postupovno pravo, nepravilno utvrdila činjenično stanje, te nepravilno primijenila materijalno pravo. Prilikom donošenja osporenog rješenja HANFA je najozbiljnije prekršila temeljna načela upravnog postupka i postupovna prava koja se odnose na odredbe Zakona o općem upravnom postupku posebno imajući u vidu odredbe članka 48. i 49. ZUP-a (neposredno rješavanje) odredbe članka 89. stavka 2., članka 95. stavka 1. i odredbe članka 98. (obvezni sadržaj rješenja). Između ostalog, HANFA je prekršila sljedeće odredbe ZUP-a, članak 5., članak 8., članak 10., članak 30., članak 47., članak 51. i 52., članak 54., članak 58. do 70., te članak 89. stavak 2. Nadalje, tužitelj smatra da bi se dostava u upravnom postupku trebala vršiti u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku, međutim da HANFA nije prepoznala i ispravno primijenila odredbe Zakona koje reguliraju dostavu osobi koja ima sjedište u inozemstvu. Tužitelj u tužbi ukazuje na obvezni sadržaj rješenja u smislu odredbe članka 98. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, te odredbu članka 98. stavka 5. istog Zakona, navodeći da HANFA nije pružila odgovarajuću razinu obrazloženja u svom rješenju, niti utvrdila relevantne činjenice. Rješenje ne navodi jasne i valjane razloge niti za HANFIN nalaz da je tužitelj manipulirao tržištem niti za njezine proceduralne odluke može smatrati zakonitim. Prilikom donošenja osporenog rješenja HANFA je nepravilno utvrdila činjenično stanje, dok za činjenice koje je navodno utvrdila nije

navela na kojim dokazima ih temelji niti je otkrila kada i kako je taj navodni nadzor pokrenut, niti je tužitelj nikada od HANFA-e primio potpunu i točnu informaciju koji se postupak točno bavi kojim pitanjem i kakvi su tužiteljevi pravni status, prava i obveze u svakom postupku.

Nadalje, tužitelj se u tužbi osvrće na Opću ponudu, na cilj stjecanja dionica INA-e navodeći kako se tom ponudom daje mogućnost malim dioničarima da prodaju dionice INA-e po cijeni višoj od prethodne tržišne, te da je HANFA previdjela činjenicu da Opća ponuda nije bila uvjetovana niti ograničena na INA-ine radnike i bivše radnike, te HANFINA implikacija da je tužitelj u ulagačkoj javnosti stvorio dojam da je njegova namjera stjecanje dionica INA-e »isključivo po cijeni od 2.800,00 HRK« i »s ciljem naglašenim u samoj općoj ponudi« nema utemeljenje niti u tekstu opće ponude niti u činjenicama. Nadalje, HANFA netočno navodi da je saznala za opcijske ugovore tek iz MOL-ove objave na njegovoj internetskoj stranici. Ako je HANFA smatrala da su kopije opcijskih ugovora relevantne za postupak, trebala ih je zatražiti od MOL-a umjesto da ishitreno donosi rješenje na izvanrednoj sjednici svoje uprave. Osim toga, HANFA u potpunosti zanemaruje činjenicu da je cijena koju je tužitelj ponudio u Općoj ponudi vrijedila samo u razdoblju od 15. prosinca 2010. do 14. siječnja 2011. Na dan 15. siječnja 2011. Opća ponuda je zajedno sa svim svojim uvjetima, uključujući cijenu od 2.800,00 HRK, istekla i više nije obvezivala tužitelja. Ne postoji niti jedna zakonska odredba koja bi tužitelju zabranjivala kupnju dionica INA-e po drugačijoj cijeni (bilo višoj ili nižoj) od 2.800,00 HRK na dan 15. siječnja 2011. Između ostalog, tužitelj se u tužbi osvrće na stjecanje od strane obveznih mirovinskih fondova, navodeći da su tijekom razdoblja obustave trgovine postojale javne informacije o usklađenom djelovanju nekoliko mirovinskih fondova koji su javno najavljivali rast cijene dionice INA-e, budući da će mirovinski fondovi za INA-u nuditi više cijene od cijene koju je ponudio MOL. Nakon 11 dana obustave trgovine, tijekom prvih 5 dana trgovanja nakon obustave dionicama INA-e se trgovalo po praktično istoj cijeni od 2.830,00 HRK. Navedene kupnje od strane obveznih mirovinskih fondova, koji su počeli kupovati dionice INA-e prvog dana trgovanja nakon objave MOL-ove Opće ponude, dodatni su dokaz o tome kako MOL-ovo priopćenje nije bilo zavaravajuće. Tužitelj izričito navodi da je HANFA nepravilno primijenila materijalno pravo zaključujući da su tužiteljeva ponuda i kasnije radnje predstavljale manipuliranje tržištem. HANFA je netočno protumačila i tako nepravilno primijenila odredbu članka 466. stavak 1. točku 3. Zakona o tržištu kapitala. Naime, tužiteljeve radnje nisu prekršile Hrvatski zakon. Nije jedna zakonska odredba nije tužitelju zabranjivala stjecanje daljnjih dionica INA-e, te posebno nije postojala takva zabrana u pogledu stjecanja dionica INA-e nakon isteka opće ponude. Tužitelj je imao i ima legitimno pravo da stupa u transakcije u odnosu na dionice INA-e po svojoj vlastitoj procjeni i odluci. Budući da HANFA nije uspjela utvrditi nikakvo kršenje, pribjegla je posve invetivnom ali očito neopravdanom tumačenju koncepta »cilja stjecanja« temeljenom na zakonski neopravdanom tumačenju članka 466. stavka 1.točke 3. Zakona o tržištu kapitala. Također, navodi da je prije objave Opće ponude HANFA dostavila svoje mišljenje MOL-u u kojem je izrazila svoje stajalište da bi se između ostalog, tužitelj za vrijeme trajanja predmetne ponude za kupnju dionica morao suzdržavati od kupnje ili prodaje dionica društva INA na uređenom tržištu Zagrebačke burze, radi moguće sumnje na manipulaciju tržištem i zlouporabu korištenja povlaštene informacije. Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeno rješenje poništiti.

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje u tekstu: Agencija) u opširnom odgovoru na tužbu u bitnome navodi da su pri donošenju osporenog rješenja pravilno primijenjene odredbe Zakona o tržištu kapitala (»Narodne novine«, broj 88/08., 146/08., 74/09.) i Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09.), da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja točno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, izveden pravilan zaključak u pogledu istog te pravilno primijenjeno materijalno pravo. Stoga Agencija odbacuje navode tužitelja da bi nepravilno primijenila postupovno pravo, da bi nepravilno utvrdila činjenično stanje te da bi nepravilno primijenila materijalno pravo. Agencija navodi, nadalje, da je u cilju promicanja i očuvanja stabilnosti financijskog sustava i nadzora zakonitosti i poslovanja subjekata nadzora, sukladno odredbi članka 13. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga u konkretnom predmetu bila ovlaštena donijeti osporeno rješenje, te slijedom navedenog predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih ovom Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga dana 18. svibnja 2011. godine, na temelju odredbe članka 15. točke 3. i članka 8. stavka 1. Zakona o hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (»Narodne novine«, broj 140/05.) donijela rješenje kojim je utvrdila da je tužitelj manipulirao tržištem protivno zabrani iz članka 465. Zakona o tržištu kapitala na